

et tæt og løbende samarbejde mellem de to tjenester – er det fundet mest hensigtsmæssigt, at bestemmelserne om den indbyrdes udveksling af oplysninger mellem tjenesterne udformes i sammenhæng med hinanden.

3.4.2.3. Nærmere om forslaget til § 110 a, stk. 2

Med bestemmelsen i § 110 a, stk. 2, etableres et særligt lovgrundlag for Politiets Efterretningstjenestes indhentelse af oplysninger fra andre forvaltningsmyndigheder. Bestemmelsen i § 110 a, stk. 2, vil for de pågældende forvaltningsmyndigheder udgøre en særlig hjemmel til videregivelse af de omhandlede oplysninger samt til den behandling, der er nødvendig i forbindelse hermed.

Som det fremgår af ordlyden af den foreslåede bestemmelse i § 110 a, stk. 2, er bestemmelsens anvendelsesområde afgrænset således, at den – i modsætning til stk. 1, jf. nærmere pkt. 3.4.2.2. ovenfor – kun finder anvendelse i forhold til den del af Politiets Efterretningstjenestes virksomhed, der omhandler forebyggelse og efterforskning af overtrædelser af straffelovens kapitel 12 og 13.

Baggrunden herfor er, at det – som nævnt i pkt. 3.4.1. ovenfor – efter Justitsministeriets opfattelse kræver væsentlige grunde at gennemføre særlige regler i lovgivningen, som fraviger de almindelige regler i forvaltningsloven og persondataloven. Heri ligger også, at sådanne fravigelser ikke bør gives et bredere anvendelsesområde end nødvendigt.

Ved vurderingen af, hvilket anvendelsesområde bestemmelsen i stk. 2 herefter bør have, må der efter Justitsministeriets opfattelse bl.a. lægges vægt på, at bestemmelsen ikke – som det gælder med hensyn til samarbejdet mellem Politiets og Forsvarets Efterretningstjenester, jf. pkt. 3.4.2.2. ovenfor – tager sigte på en tæt og løbende *indbyrdes udveksling* af oplysninger mellem Politiets Efterretningstjeneste og de øvrige forvaltningsmyndigheder, der er omfattet af bestemmelsen, men på Politiets Efterretningstjenestes indhentning af oplysninger fra andre forvaltningsmyndigheder. Det »gensidighedshensyn«, der som anført ovenfor bl.a. ligger bag den foreslåede afgrænsning af bestemmelsen i stk. 1, gør sig derfor efter Justitsministeriets opfattelse ikke i samme grad gældende for så vidt angår bestemmelsen i stk. 2.

På den baggrund foreslås det, at bestemmelsen i stk. 2 afgrænses således, at den ikke kan anvendes til at indhente oplysninger fra andre forvaltningsmyndigheder i tilfælde, hvor det sker med henblik på varetagelse af *andre* opgaver end dem, der vedrører forebyggelse og efterforskning af overtrædelser af straffelo-

vens kapitel 12 og 13. Bestemmelsen vil således f.eks. ikke kunne anvendes i forbindelse med varetagelsen af de opgaver vedrørende den alvorligste organiserede kriminalitet, der er omtalt i pkt. 3.4.2.2. ovenfor.

I sådanne tilfælde vil videregivelse af oplysninger til efterretningstjenesten derfor skulle ske på grundlag af de gældende regler i forvaltningsloven og persondataloven, jf. om disse regler pkt. 3.1. ovenfor.

Det vil være Politiets Efterretningstjeneste, der i forbindelse med indhentelsen af oplysningerne skal vurdere, om betingelsen i § 110 a, stk. 2, er opfyldt. Lovforslaget bygger således på, at den forvaltningsmyndighed, der på grundlag af den foreslåede bestemmelse modtager en anmodning om oplysninger fra Politiets Efterretningstjeneste, vil kunne lægge til grund, at de pågældende oplysninger må antages at have betydning for varetagelse af Politiets Efterretningstjenestes opgaver vedrørende forebyggelse og efterforskning af overtrædelser af straffelovens kapitel 12 og 13.

Det bemærkes i den forbindelse, at der som nævnt i pkt. 3.4.2.1. ovenfor i betingelsen om, at oplysningerne ”må antages at have betydning”, ligger, at der skal være en mere konkret formodning for, at de oplysninger, som Politiets Efterretningstjeneste ønsker at indhente fra en anden forvaltningsmyndighed, vil have betydning for varetagelsen af de nævnte opgaver.

Det bemærkes dog, at en forvaltningsmyndighed bør rette henvendelse til Politiets Efterretningstjeneste, hvis den pågældende myndighed er i tvivl om, hvilke nærmere oplysninger tjenesten har brug for, jf. herved princippet i forvaltningslovens § 32, hvorefter den, der virker inden for den offentlige forvaltning, ikke må skaffe sig fortrolige oplysninger, som ikke er af betydning for udførelsen af den pågældendes opgaver.

Hvis det må antages at have betydning for varetagelse af Politiets Efterretningstjenestes opgaver vedrørende forebyggelse og efterforskning af overtrædelser af straffelovens kapitel 12 og 13, vil tjenesten ikke blot kunne indhente allerede foreliggende oplysninger, men også anmode om løbende at modtage oplysninger. Dette vil der – som omtalt i arbejdsgruppens rapport – f.eks. kunne være behov for i en situation, hvor en person efter Politiets Efterretningstjenestes opfattelse er relevant i en efterretningsmæssig sammenhæng, og tjenesten derfor har behov for – i en kortere eller længere periode – at overvåge den pågældende person med henblik på nærmere at fastlægge vedkommendes opholdssted, aktiviteter og kontakter mv. samt ændringer heri. I sådanne situationer kan der være behov for en løbende overførsel af oplysninger fra en myndighed til Politiets Efterretningstjeneste,